

τὸ μὲν ἔστιν ἀπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
 λύπη τε φρενῶν χερσίν τε πόνος.
 πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
 κούκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις. 190

ἀλλ' ὅ,τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο
 σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.
 δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
 τοῦδ', ὅτι τοῦτο στίλβει κατὰ γᾶν,
 δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου 195
 κούκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας·
 μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

ΦΑΙΔΡΑ.

αἴρετέ μου δέμας, ὀρθοῦτε κάρα·
 λέλνμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι.
 λάβετε εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι. 200
 βαρὺ μοι κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν·
 ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον ὤμοις.

ΤΡΟΦΟΣ.

θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
 μετάβαλλε δέμας.
 ῥᾶον δὲ νόσον μετά θ' ἡσυχίας 205
 καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·
 μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

ΦΑΙΔΡΑ.

αἰαῖ·
 πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος
 καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσάιμαν,
 ὑπὸ τ' αἰγείροις ἔν τε κομήτη 210
 λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπασαίμαν.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τί θροεῖς;
 οὐ μὴ παρ' ὄχλω τάδε γηρῦσει,
 μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον;

ΦΑΙΔΡΑ.

πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς ὕλαν 215
 καὶ παρὰ πένκας, ἵνα θηροφόνοι
 στείβουσι κύνες,
 βαλῆαις ἐλάφοις ἐγχριμπτομένα·